

Xeremiers de Sóller: Història de la trobada de Sóller

ANTONI GENOVART

Com ja va essent tradició es va celebrar a Sóller la trobada d'escoles de xeremiers. Aquesta trobada que guanya cada any en participació i expectació és el resultat d'una feina silenciosa i acurada per una sèrie d'amants del nostre instrument. Ens parla d'aquesta dedicació Joan Marroig "Piu".

Aquest any s'ha celebrat la V trobada d'escoles de xeremiers a Sóller i, com ja ve sent habitual, ha estat un èxit en espectacle i participació. Contesta l'entrevista Joan Marroig "Piu".

D'on va sortir la idea de fer una trobada d'escoles de xeremiers?

La meua idea, en principi, era fer alguna cosa que pogués contribuir a difondre la colla i bandes de xeremies. Així que vaig proposar, a la regidoria de cultura de Sóller, la trobada com un acte més per incloure a la festivitat del nostre patró. Convèncer a l'Ajuntament va costar anys de reunions. Tenim un marc incomparable com és

la Plaça de Sóller el mes d'agost que sempre és plena de gent i d'ambient. Ho teníem tot però havíem de proposar alguna cosa diferent a la magnífica trobada de Sa Pobla. Vaig pensar en que la temàtica de la Trobada girés entorn a les escoles de xeremies. Podria servir de motivació als seus alumnes que potser aquesta actuació seria una de les primeres sortides com a músic d'aquests instruments. En quant a les bandes, també tenguérem l'oportunitat de disposar del cadafal de les festes per a que cada banda pogués oferir una actuació en total llibertat (estil, afinació, altres instruments, etc). El resultat final va ser un format de trobada amb un passacarrers pels carrers del poble, l'actuació de cada banda i escola, i un dinar amb tots els convidats. També aprofitam la trobada per fer un reconeixement de mèrits a aquella gent que creim que ha aportat alguna cosa per conservar les xeremies. Hem fet homenatge a Andreu Comas "David", Toni Xisples, els Llargos, Toni Torrens, Tomeu Frau,...)

Organitzar una trobada du feina, qui sou els encarregats d'organitzar-ho?

Pràcticament, tota l'organització va a càrrec meu, i les darreres trobades tenc com a col·laboradors na Mari Fiol, en Guillem Serrano i n'Antònia Ribot que fan el cartell i els programes i les fotos, en Tomeu Marroig... però l'èxit és de tots perquè hi ha més gent que té altres càrrecs als xeremiers (Xisco Forteza és el que dissenya la pàgina web, en Pep Forteza el director i també ens ajuda a controlar el passacarrers, els presentadors de la trobada....etc)

Aprofitam la trobada per fer un reconeixement a aquella gent que ha aportat alguna cosa per les xeremies

Amb quins problemes vos hi soleu trobar?

El problema més greu ha vingut enguany. Degut al patètic estat econòmic del nostre Ajuntament, hem passat de rebre el 80% del pressupost de la trobada a rebre un 0%. O sigui, res. La solució ha estat haver de fer actuacions improvisades per Sóller i el Port de Sóller “passant el capell” i, juntament amb els espònsors i la Federació de Música i Ball de Mallorca hem pogut cubrir el pressupost de la V Trobada.

Dóna satisfaccions?

La gran satisfacció és veure a tanta gent reunida del món de les xeremies. Fa 20 anys això no es podia ni imaginar i ara ja som una gentada cada any que ens dedicam a sonar aquests instruments. Et satisfà veure que les xeremies i el flabiol, de moment, no desapareixeran.

Quantes escoles hi han participat fins enguany i quants de participants aproximadament?

Han participat un total de 16 escoles i bandes, arribant a la tercera trobada a superar de molt els 100 – 120 músics. A la darrera no totes les bandes i escoles habituals pogueren venir i rondarem els 80 músics.

Al llarg d'aquests anys, has notat diferència amb la qualitat dels grups, i amb la quantitat dels seus membres?

La qualitat ha millorat moltíssim. Hi ha bandes que

realment treballen molt en aquest sentit i fan que cada any pugi el nivell. També cal destacar que moltes bandes i escoles van ampliant els seus membres, introduint altres instruments com la tarota o diferents percussions.

Com veus el futur d'aquesta trobada?

Una trobada com aquesta només necessita hores de dedicació i, sobretot, que algú et pagui el cost que suposa la realització d'aquesta. Mentres es pugui pagar, la trobada té el futur garantit.

Hi vols afegir res més?

Sí, que altres pobles s'animin a organitzar events relacionats amb aquest món així com també hi ha la Trobada de Sa Pobla o el Concurs de Composició de

Muro. També trobareu informació relacionada amb la trobada i altres coses dels xeremiers de Sóller a la nostra web diàriament actualitzada: <http://www.mallorcaweb.net/xerdesoller/>

Fa 20 anys aquesta trobada no es podia ni imaginar i ara ja som una gentada

**IGNASI GALMÉS
ECONOMISTA
TELF 971 822310
COMPTABILITAT
I IMPOSTS**

V TROBADA DE XEREMIERERS A SÓLLER

ANTONI GENOVART

El passat dia 29 d'agost hi va haver la cinquena trobada de xeremiers (i flabiolers, es clar) a Sóller, i com els altres anys, esdevingué en un encontre xeremier interessant, entretingut, divertit i qualsevol altre adjectiu que pugui definir la bondat d'aquest esdeveniment. Va ser un matí ben estiuenc però amb el cel clapat de núvols. Cosa d'agrair, ja que un dia assolellat per als xeremiers mos sol significar un greu increment en les gotes de suor. A partir de les 11:00 hores ens comencem a reunir els diferents grups al pati del C.P. Victòria, com ja ve sent habitual. Per tant, així com anem arribant baixem la pe-

I entre somriures i salutacions, els xeremiers aprofitem per a posar els instruments a punt. S'afinen els gralls i les trompes, es tensen les cordes del tamboret... i comencen a sonar les xeremies. El seu so estrident i alegre inunda per tot arreu aquell pati enfonsat.

Passades les 11:30 (donar una hora exacta als xeremiers seria un poc atrevit) es dona l'avís de partir a fer el cercaviles. Abans, les instruccions: "Escoltau tots! Sonarem: 'Per tucar caminant', 'El bon Jesús', 'El buleru de Sant Maria' i sa 'Jota de Muru' (en solleric autèntic), a davant hi aniran els xeremiers, després els tabals i ses caixetes, i a darrera de tot, els flabiolers. D'acord?".

Doncs sí, tots hi estem d'acord.

I comença la funció. Es senten tres cops forts de tabal... i els més agosarats (o el que teníem el tabal més prop) comencem a sonar. Durant el pròxim compàs el so es va escampant a través de tot el grup. El que estaven més lluny dels cops de tabal començaren uns segons més tard (vull

suposar que va en funció de la velocitat de difusió del so en l'aire). I la gran filera es posa en marxa.

Una mal comptada seixantena de xeremiers ens posem en marxa disposats a fer retronar aquells preciosos i estrets carrers de Sóller. La gent es queda bocabadada mirant aquell gran estol de xeremiers. I sabent-nos el punt de mira (i d'oïda) d'aquell públic improvisat, anem fent el cercaviles.

El so travessa carrers i parets, arriba al cel i, rebotint contra els núvols, torna a baixar. Bé, almenys aquesta era la impressió que ens donava a nosaltres ja que caminàvem dins un ambient tot farcit de sons.

I entre somriures i salutacions, els xeremiers aprofitem per a posar els instruments a punt. S'afinen els gralls i les trompes, es tensen les cordes del tamboret... i comencen a sonar les xeremies

Si el començament d'una cançó era, diguem-ne, curiós, l'acabament no n'era gaire diferent ja que de bones a primeres començàvem a veure moure's un capell, què enlairat per una mà ben alçada, anava movent-se de forma pendular i en la direcció que sempre era des del cap de la formació fins a la cua. Això volia dir que la cançó estava a punt d'acabar. I pel mateix

efecte difusor sonor de l'aire abans explicat, un cop sentit el forts cops de tabal acabant la cançó, el silenci s'anava apoderant del nostre voltant. Ben acalorats, arribem a la plaça de l'ajuntament a on hi acabarem el cercaviles.

En arribar-hi ens vérem obligats a aturar-nos per a deixar passar al trenet que anava en direcció al port (de Sóller, es clar). Donàrem dues voltes per aquella plaça. I en aquell punt, qui més qui manco ja anava cercant amb la mirada a on hi havia un poc d'ombra per a poder-s'hi guarir quan s'aturés la marxa.

Acabàrem el cercaviles sonant un parell de cançons, formant el clàssic cercle que tan ens agrada fer als xeremiers. I en acabar, de seguida començà el concert a damunt el cadafal instal·lat just a davant l'ajuntament.